

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Русе, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Пейчева

Членове: Александър И.ов
Ралица Герасимова

при участието на секретаря Светла Пеева

в присъствието на прокурора Я. Г. И.

като разгледа докладваното от Ралица Герасимова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224500600741 по описа за 2022 година

С присъда № 97 от 17.08.2022 г. по н.о.х.д. № 965/2022 г., РРС, НО, 3-ти наказателен състав признал подсъдимият Е. О. М. за виновен в извършването на престъпление по чл. 196, ал. 1, т.1, вр. чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал.1 от НК, като на основание чл. 54 от НК, чл.373, ал.2 от НПК, във вр. с чл. 58а, ал.1 от НК му е определил наказание лишаване от свобода за срок от три години и четири месеца, при първоначален строг режим.

РРС се е произнесъл и осъдил подсъдимия да заплати в полза на ОДМВР – Русе сумата от 539,90 лв. за направени разноски по делото.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпила жалба от подсъдимия – Е. О. М.. С жалбата се моли за намаляване размера на отмереното наказание лишаване от свобода и определянето му при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства.

В жалбата не се иска събиране на нови доказателства.

Въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК прецени, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, свидетели или експерти.

В съдебното заседание пред РОС представителят на Русенска окръжна прокуратура счита жалбата за неоснователна. Моли присъдата на РРС да бъде потвърдена. Сочи, че от първостепенния съдебен състав са били отчетени надлежно всички обстоятелства, които отегчават и смекчават отговорността на подсъдимия и наказанието е определено правилно по размер.

Служебният защитник на подсъдимия поддържа жалбата. Развива съображения за явна несправедливост на наложеното наказание. Иска неговото намаляване, като същото бъде определено малко над законоустановения минимум и редуцирано с една трета.

Подсъдимият М. се присъединява към доводите и исканията на защитника си. Моли наказанието му да бъде намалено.

Русенски окръжен съд, като съобрази изложените от страните доводи и служебно провери правилността на присъдата съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за

установено следното:

Доказателственият анализ на РРС е формиран въз основа на признанието на фактите по обвинителния акт от страна на подс. М., подкрепящите ги показания на свидетелите Г., С., Р., М., М., М. и писмените доказателства – заключения по изготвени съдебно – ценова и икономическа експертиза и съдебно – техническа експертиза, протоколи за доброволно предаване, справка за съдимост и др.

Изброената доказателствена съвкупност, ведно с признанието по чл. 371, т.2 от НПК от страна на подсъдимия, въззивният съд преценява като достатъчна за пълноценното изясняване на значимите за процеса обстоятелства.

Въз основа на тях се установява, че подсъдимият М. е бил осъждан многократно за престъпления по чл. 196, ал. 1, т.1 във вр. чл. 194, ал.1 от НК – по НОХД № 1392/2020г., по НОХД № 233/2018г., по НОХД № 2208/2017г., по описа на РРС и СЗРС, като неколкратно са му е налагани наказания лишаване от свобода, чието изпълнение не е било отлагано по реда на чл. 66 от НК.

През втората половина на 2021 г. подсъдимият Е. М. живеел в гр. Русе, не работел и не разполагал с доходи.

На 10.11.2021 г. влязъл в сградата на Изчислителния център, находяща се в гр. Р. Подсъдимият М. посетил посочената сграда с намерение да открие незаклучен офис, от който да извърши кражба на лични вещи и парични суми. Свид. Г., оставила офиса си на ***** отключен и решила да отиде до тоалетната. Подсъдимият влязъл в офиса, намерил дамската и чанта и взел дамското и портмоне, ведно с намиращата се в него парична сума в размер на 225.00 лева, след което бързо напуснал помещението. По – късно свидетелката потърсила портмонето си и тогава установила липсата му. Свид. Г. депозирала заявление в Първо РУ при ОД на МВР – гр. Русе. В хода на проведените оперативно – издирвателни мероприятия било установено, че извършител на деянието е подс. М..

От заключението по изготвената съдебно ценова икономическа експертиза, стойността на описаните движими вещи – 1 бр. дамско портмоне от лачена кожа и парична сума в размер на 225 лева, собственост на В. В.Г., по средни пазарни цени към момента на извършване на деянието е в размер на 230 лева.

На 01.12.2021 г. подс. Е. М. посетил фирма „Х.“ ***, находяща се в гр. Р. Свид. С. работел като портиер във фирмата. По време на смята му, подсъдимият М. посетил фирмата и поискал да се срещне и да разговаря с една от работничките във фирмата – свидетелката М.. Свид. С. отишъл до работното помещение да извика свидетелката М.. Възползвайки се от отсъствието на свид. С. подсъдимият влязъл зад рецепцията, преровил джобовете на якето му и взел портмонето му. Към този момент в него имало печеливш фиш от Българския тотализатор и парична сума в размер на 20.00 лева. Вечерта, след като си тръгнал от работа, свидетелят С. установил, че портмонето му липсвало. Уведомил управителя и заедно прегледали записите от охранителните камери, които фиксирали действията на подсъдимия. Свидателят С. сигнализирал полицията. В хода на проведените оперативно – издирвателни мероприятия била установена съпричастността на подсъдимия М. към извършеното деяния.

От заключението по изготвената съдебно ценова икономическа експертиза, стойността на описаните движими вещи – 1 бр. мъжко портмоне от естествена кожа, ведно с фиш от държавното тото – с печеливша тройка и парична сума в размер на 20.00 лева, собственост на Стефко И.ов Станев, по средни цени към момента на извършване на деянието е в размер на 35.00 лева

На 11.01.2022 г. подс. М. се намирал на входа на магазин за хранителни стоки „С.“, находящ се в гр. Р., търговския комплекс до УМБАЛ – М. в ж.к. „З.. Подсъдимия М. концентрирал вниманието си над свидетелката Р. и я последвал в магазина. Когато свидетелката се насочила към изхода на търговския обект, подсъдимият М. се приближил към нея и я попитал къде отивала. Подсъдимият я придружил при д-р К. в „С. М., след медицинския преглед двамата се насочили към сградата на МОЛ – Р.. Докато придържал пострадалата, същият успял незабелязано от нея да вземе портмонето от чантата ѝ. Към този момент в портмонето се намирала паричната сума в размер на 70.00 лева. Забелязал, че на безимения пръст на лявата си ръка същата носела златен пръстен – халка с ажурна плетка във форма на цветя, 14 карата, с нето тегло 3,88 грама и решил да го вземе. Когато стигнали пред казино на „П.“ АД, подсъдимият М. се пресегнал и извадил пръстена от ръката на свидетелката Р.. Влязъл в казиното, а свидетелката останала да го чака отвън. По – късно

потърсила портмонето си и установила, че същото липсвало. Посетила административната сграда на Второ РУ при ОД МВР – гр. Русе и сигнализирала за случая.

Подсъдимият М. посетил магазин за златни бижута на фирма „Ф.“, находящ се в гр. Р. и предложил пръстена на свидетелката Р. за продажба. След като го разгледала свидетелката А.М. му заплатила за него сумата от 202.00 лева.

В хода на проведените оперативно – издирвателни мероприятия била установена съпричастността на подсъдимия М. към извършеното деяние.

Същият показал на полицейските служители шахта, в която бил изхвърлил портмонето. Последното било извадено от шахтата и предадено от подсъдимия М. с протокол за доброволно предаване, ведно с намиращите се в него лични вещи / лична карта на свидетелката Рашкова, снимки на внуците ѝ и визитна картичка на д-р К..

Свидетелят Ф.М.М. предал с протокол за доброволно предаване златния пръстен, а впоследствие чрез назначения му служебен адвокат подсъдимият М. предал с разписка сумата от 70.00 лева. Всички вещи били върнати на пострадалата с разписка.

Видно от заключението по изготвената в хода на разследването съдебна ценова икономическа експертиза, стойността на описаните движими вещи – 1 бр. златен дамски пръстен – халка с ажурна плетка във форма на цветя, 14 карата, с нето тегло 3,88 грама, 1 бр. дамско кожено портмоне, ведно с паричната сума в размер на 70.00 лева, собственост на В. Д. Р. по средни пазарни цени към момента на извършване на деянието е в размер на 363.00 лева. В хода на оперативно – издирвателните мероприятия вещите са върнати на собственичката срещу разписка.

Въззивното производство е иницирано от подсъдимия, поради което настоящата инстанция следва да извърши цялостна проверка на законосъобразността на наказателния процес до този момент, независимо от изложените доводи в жалбата и без възможност за утежняване на положението на подсъдимия, предмет на проверка от въззивната инстанция е не само първоинстанционната присъда, но и определението по чл. 372, ал. 4 НПК.

Въззивната инстанция, след като извърши проверка на определението по чл. 372, ал.4 НПК и като взе предвид събраните по делото материали, намира, че то е обосновано и законосъобразно. Самопризнанията на подс. М. са подкрепени от доказателствения материал по досъдебното производство, въз основа на който хронологично и логически обвързано се установяват последователността на фактите на осъществяване на деянията и тяхното авторство, като районния съд е достигнал до правилни изводи за правната квалификация на деянието, за което подсъдимият М. следва да понесе отговорност.

Законосъобразно и правилно РРС е приел, че от доказателствените материали по делото, преценени както поотделно, така и в тяхната съвкупност, се установява по несъмнен и категоричен начин, че през периода от 10.11.2021 г. – 11.01.2022 г. в гр. Р. в условията на опасен рецидив и продължавано престъпление, подсъдимият М. на три пъти отнел чужди движими вещи - 1 бр. златен дамски пръстен – халка с ажурна плетка във форма на цветя, 14 карата, с нетно тегло 3,88 грама, 1 бр. дамско кожено портмоне и парична сума в размер на 70.00 лева, всичко на обща стойност 363.00 лева, от владението на В.Д.Р. от гр. Р., 1 бр. мъжко портмоне от естествена кожа, ведно с фиш от държавното тото с печеливша тройка и парична сума в размер на 20.00 лева, всичко на обща стойност 35.00 лева, от владението на С. И. С. от гр. Р., 1 бр. дамско портмоне от лачена кожа и парична сума в размер на 225.00 лева, всичко на обща стойност 230.00 лева, от владението на В. В. Г. от гр. Р., всичко на обща стойност 628 лева, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои.

Правилно е решението на първостепенния съд, че с престъпната си дейност, изразила се в извършване на три единични деяния, подс. Е. М. е осъществил продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, тъй като всяко деяние осъществява състава на едно и също престъпление – кражба, извършени са през непродължителен период от време – през периода от 10.11.2021 г. – 11.01.2022 г., при една и съща обстановка, при еднородност на вината – пряк умисъл, като последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите ги.

Първостепенният съд правилно е приел, че е налице квалифициращо обстоятелство по чл.196, ал.1, т.1 от НК и деянието е осъществено при условията на опасен рецидив, доколкото към инкриминирания период подсъдимият е бил осъждан повече от два пъти за умишлени престъпления от общ характер, за които са му налагани наказания лишаване от свобода, чието изтърпяване не е било отложено на осн. чл.66 от НК.

Законосъобразно РРС е приел, че от субективна страна деянието е осъществено от подс. М. виновно, при форма на вината – пряк умисъл. Същият е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е общественотоопасните му последици и пряко е целял настъпването на престъпния резултат – да установи своя фактическа власт върху движимите вещи с намерение противозаконно да ги присвои.

Въззивната инстанция изразява несъгласие с първата по отношение на индивидуализация на наказанието за извършеното престъпление, а именно пет години, което на основание чл.58а от НК е редуцирано с една трета до размер на три години и четири месеца.

При индивидуализация на наказанието правилно е прието като смекчаващо отговорността обстоятелство оказаното съдействие от подсъдимия на досъдебната фаза за разкрИ.е на обективната истина, както и че последният е възстановил част от отнетите вещи. Правилно като отегчаващо отговорността обстоятелство е отчетено съдебното минало на подсъдимия.

Независимо от факта, че подсъдимият е съдействал за разкрИ.е на деянията, с оглед установеното му съдебно минало и данните за предходните му осъждания, съдът намира, че разпоредбата на чл. 55 от НК е неприложима в конкретния случай, тъй като не са налице изключителни и многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, с оглед на които най – лекото предвидено наказание за извършеното престъпление да се явява несъразмерно тежко.

От друга страна, първоинстанционният съд не е взел предвид като смекчаващи отговорността обстоятелство липсата на доходи, съответно – материалното му състояние и изразеното искрено съжаление. Настоящата инстанция счита, че подбудите за извършване на деянията, свързани именно с липсата на средства за препитание, следва да се вземат предвид при индивидуализация на наказанието и съответно – отчетат, като обстоятелства, които смекчават отговорността на подсъдимия. Отделно от това следва да се отчетат и като смекчаващи обстоятелства и невисоката стойност на предмета на престъплението, както и тежкото социално положение на подсъдимия.

Във връзка с посоченото съдът счита, че наказанието на подс. М. следва да бъде намалено, като същото се определи към минимума при значителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, а именно – на три години лишаване от свобода, като на осн. чл. 58а от НК бъде редуцирано с една трета до размер от две години лишаване от свобода.

В този смисъл и съдебният акт на РРС следва да бъде изменен чрез корекция в санкционната му част и на подсъдимия да бъде наложено наказание лишаване от свобода в посочения по – горе размер.

Липсват основания за коригиране на присъдата на РРС в частта, касаеща режима на изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода. С оглед предписанията на чл. 57, ал. 1, т.2, б. „б“ от ЗИНЗС първоначалният режим на изтърпяването му следва да е строг.

Законосъобразно е и произнасянето по реда на чл.25, ал.2 и чл.59 от НК.

С оглед изхода на делото на основание чл. 189, ал.3 от НПК с присъдата си районният съд правилно е възложил на подсъдимия разностите по делото.

След обобщаване на резултатите от извършената на основание чл.314 НПК служебна проверка на присъдата, въззивната инстанция не констатира други основания за изменение или отмя. на обжалвания първоинстанционен съдебен акт извън посочените по – горе, поради което в останалата част приема, че същият следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание чл. 334, ал.1 т.3 и чл. 337, ал.1, т.1 от НПК, Русенски окръжен съд.

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 97 от 17.08.2022 г. по н.о.х.д. № 965/2022 г., РРС, НО, 3 – ти наказателен състав в частта, с която на подсъдимия Е. О. М. за извършеното престъпление

по чл. 196, ал.1, т.1, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл.26, ал.1 от НК е наложено наказание „Лишаване от свобода за срок от три години и четири месеца“ като:

НАМАЛЯВА размера на определеното наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за извършеното престъпление по чл. 196, ал.1, т. 1, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл. 26, ал.1 от НК на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

ПОТВЪРЖДАВА № 97 от 17.08.2022г. по н.о.х.д. № 965/2022 г., РРС, НО, 3 – ти наказателен състав в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____